Almanya –rakam değişmezse eğer- Midilli adasında bir mülteci kampında çıkan yangın sonrasında eskinin kötüsünden daha kötü şartlarda yaşamak zorunda kalan 1500 mülteciyi almaya karar verdi. Bunların bileşimi ya da ne kadarının çocuklardan oluşacağı henüz belli değildir.

Önce mültecilerin dağılımı için Avrupa Birliği (AB) çapında bir plan yapılması istendi ama bunu isteyenler işi yokuşa sürdüklerinin farkındaydılar. Mantıklı gibi görünen bu önerinin gerçekleşmesi mümkün değildi çünkü Çek Cumhuriyeti, Macaristan gibi ülkeler mülteci almayacaklarını yıllardan beri tekrarlıyordu. Yeniden görüşmelere başlamak çıkmaz sokak demekti.

Sonuçta AB çapında anlaşma olmasa bile Almanya'nın mülteci almasına karar verildi. Bu amaçla yapılan gösteriler itici bir faktör olduğu gibi çok sayıda belediyenin mülteci alabileceğini açıklaması da önemliydi.

Bu gelişmenin Almanya'da ırkçılıkta önemli gerileme anlamına geldiğini söylemek abartma olmaz. 20-25 yıl önce böyle bir gelişme düşünülemezdi.

Yine son aylarda polis ve orduda aşırı sağcı örgütlenmeler ortaya çıkarıldı. Bir bölüm polis göçmenlerin davalarını savunan avukatlara tehdit mesajları göndermişti. Bu örgütlenmeler içinde yer alanlar açığa alındı ve yeni yapıların ortaya çıkarılması da bekleniyor.

Nazi düşüncesine sahip olanların polis ve orduda örgütlendiği eskiden beri biliniyordu, yeni olan bunların bir bölümünün ortaya çıkarılmasıdır.

Bu gelişmelerden hangi sonuca ulaşılabilir?

Almanya'da gerek AfD'nin aldığı oylar ve gerekse de Nazilerin gizli ve açık örgütlenmeleri küçümsenecek düzeyde değildir ama konunun sadece bu yanını görmek eksik olur. Bir de diğer taraf, ırkçılık karşıtları vardır ve son mülteciler olayının da gösterdiği gibi küçük bir grup da değildirler. Almanya'da ırkçılık vardır ama ırkçılık karşıtları da güçlüdür. Asıl önemli olan ise, ırkçılık karşıtlığının sol görüşlülerin dışına yayılmış olmasıdır. Almanya'nın en büyük partisi CDU'da ırkçılar vardır, karşıtları da vardır ve seslerini de açıkça çıkarabilmektedirler.

Mültecilerle dayanışma ırkçılığa karşı mücadelede önemlidir çünkü mülteciler ırkçıların ya da onlara yakın olanların başlıca malzemesidir ve bundan sonra da böyle olacaktır.

Bu nedenle Almanya'da konunun sadece ırkçılık yanını görenler yanılıyorlar ve eskinin alışkanlığıyla hareket ediyorlar. Almanya'da şu veya bu oranda kendini solda görenlerle sınırlı olmayan bir ırkçılık karşıtlığı bulunuyor. Bu kesim hiç de zayıf olmadığını değişik kereler göstermiştir.

Bunu da görmek gerekir.

Türkiye'de ise tersinden söz etmek gerekir: ırkçılar, ırkçılık karşıtlarından güçlüdür. Bırakın solun dışına çıkmayı, ırkçılık karşıtlığı solun içinde bile zayıf durumdadır. Sorarsanız kimse ırkçı değildir ama insanların kendilerini ne olarak tanımladıklarına değil de yaptıklarına bakılacak olursa, Kürtlerden Suriyelilere kadar hedef alanı geniş bir ırkçılıkla karşılaşırız. Açık saldırı ırkçılığın tipik görünümü değildir, farklı birçok çeşidi vardır.

"Suriyelilerin hepsini göndereceğiz" denildiğinde bunu o partinin yönetim ya da başkanının tasarrufu olarak görmemek gerekir. Üyelerin önemli bölümü aynı görüştedir. Suriyelilerin yanına Iraklıları, Afganları ve diğer mültecileri de katabilirsiniz. Kısaca ülkede yabancı istemiyorlar.

Ya da Kürt işçilerine yapılan saldırıyı "emekçilere saldırı" olarak görmek, Kürt dememek için –sanki deyince bir şey olacak- yeni bir söylem icat etmek sizce ne olarak adlandırılabilir?

Bunu açıklamayı yapanların tasarrufu olarak görmek yanlış olur; üyeleri, taraftarları arasında böyle düşünen insanların sayısı fazla olduğu için gerçekte onların görüşlerini yansıtıyorlar.

Nazi tarihiyle bilinen Almanya bu tarihten uzaklaşabildi, güçlü bir ırkçılık karşıtlığı da kendini açıkça gösterebilecek duruma geldi; en önemlisi ırkçılık karşıtlığı solun dışına çıktı; biz ise bu durumdan uzaktayız.